

тия на пойните птички. Малкото кукувиче е извънредно лакомо и бърже расте. Гнѣздото му става тѣсно. Най-послѣ то избутва слабите си братчета, които падатъ на земята и тамъ умиратъ отъ гладъ. Когато порастне, изхвърква изъ гнѣздото и вече не се връща. Кукувиците сж прѣлѣтни птици. Наесень отиватъ въ топлите страни, а напролѣтъ, когато гората почва да се раззеленява, тѣ се връщатъ и съ веселото си кукане извѣстятъ, че е настѣпило топлото пролѣтно врѣме. Такава птичка е кукувицата. Тя принадлежи къмъ тѣзи животни, на които простите хора въ старото езическо врѣме сж отдавали божески почести. Затова и до днесъ се счита за грѣхъ да се убие кукувица — който убие кукувица, слѣдъ смъртта си ще прѣтърпи голѣмо наказание.

На свършване урока учителятъ поръча на учениците си да питатъ въ къщи дѣдите и бабите си, да имъ разкажатъ приказки за кукувицата. Тѣ (старите) знаятъ такива приказки. И за идния часъ по естествознание всѣки ученикъ да си напише по една такава приказка за кукувицата.

Всички ученици донесоха по една приказка за кукувицата, и всички знаеха да разкажатъ още по една, по двѣ. Ето нѣколко отъ най-хубавите :

I.

Кукувицата е станала отъ момиче. Това станало така. Живѣли много отдавна двѣ сирачета — братъ и сестра. Името на братчето било Куку. Веднажъ тѣ се скарали за нищо и никакво. Сестрата наговорила много лоши и обидни думи на брата си. Братъ ѝ се много обидилъ отъ това и забѣгналъ далеко и незнайно гдѣ. Сестра му чакала дълго врѣме — да се върне братъ ѝ, но той не се върналъ — нѣмало го. Станало ѝ мъчно, че го пропѣдила. Плакала много за лошата си постѣпка и